

Борац! Рукометни првак Европе. Збило се то 11. априла 1976. године. И поред директног ТВ преноса, дворана је била испуњена до посљедњег мјеста. На трибинама 5.000 гледалаца. Жељели су само једно: да помогну Борцу како би коначно, након два неуспјеха, крочио на рукометни кров Европе.

У сјајном амбијенту данска Фредериција је успјела да поведе само са 1:0 и 3:2. Све остало било је у знаку Бањолучана, који су контролисали првих тридесет минута, па су на одмор отишли са залихом од четири гола.

И у наставку Каралић и другови држали су све конце у својим рукама, непрестано су били у вођству. Упорни гости не посустају. Ниједног тренутка нису ни помислили да се предају, па су у финишу утакмице опасно запријетили. Играо се 58. минут, на семафору је стајало 16:15 за Борац. Утакмица се "ломи". Уз бањолучке рукометне "романтичаре", како су их прозвали навијачи, стао је читав "Борик". Из хиљаду грла одјекивало је:

- Борац! Борац! Борац!

Ближи се крај финалног окршаја, дугог као вјечност. Седамнаест секунди прије краја, код вођства Бањолучана од 16:15, гости су имали прилику за изједначење. Андерсон се изненада нашао "очи у очи" са голманом Арсланагићем. На бравурозан начин успио је да заустави његов ударац, али и – изједначење.

Узвратили су домаћини. У нападу је фаулом заустављен Бели Рађеновић. Судије свирају седмерац, Данци се не буне. Дилема ко ће га извести: Рађеновић, Каралић, Голић или Бјелић. Тренер Јањић одлучује – Вујиновић, који се до тада само једном уписао у стријелце.

Он прилази линији седам метара. Тренутак одлуке. У "Борику" гробна тишина. Трајало је само неколико секунди. А када је Вујиновић постигао гол, дворана се претворила у рукометно гротло, све се тресло од побједничке радости.

Крај. Борац је побиједио са 17:15. Постао је клупски рукометни првак Европе.

Убрзо се у рукама капитена нових рукометних владара из "Борика" Милорада Каралића нашао и велики пехар "Л'Екипа". Када га је подигао изнад главе, хор од 5.000 људи је као један запјевао:

- Ми смо шампиони! Ми смо шампиони! Ми смо шампиони!

Те априлске вечери Бања Лука није спавала. Славио се велики рукометни успјех.

Борац је исписао нову страницу своје ионако богате рукометне историје. Она је само обогата новим, највреднијим трофејом. Зато је 11. април 1976. године за бањолучки спорт историјски датум. Он ће се вјечно памтити...

(одломак из књиге 40 ГОДИНА СПОРТСКЕ ДВОРАНЕ БОРИК)